

Someron ympäristönsuojelumääräysten perustelut

Luonnos 20.5.2024

Voimaantulo x.x.202x

Someron ympäristölautakunta x.x.2024 § xx
Someron kaupunginhallitus x.x.2024 § x
Someron kaupunginvaltuusto x.x.2024

Sisällysluettelo

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET	1
1 § Tavoite	1
2 § Määräysten antaminen ja valvonta	1
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	1
4 § Paikalliset olosuhteet	2
2. LUKU JÄTEVESIEN JOHTAMISTA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET	2
5 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely	2
6 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriverkostoon liittymättömillä kiinteistöillä	3
7 § Vähimmäisetäisyysvaatimukset	4
8 § Huolehtimisvelvollisuus	5
3. LUKU VESIENSUOJELUA JA POHJAVESIEN SUOJELUA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET	6
9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu	6
10 § Lannan, virtsan, jätevesilietteen, säilörehun puristenesteen ja nestemäisten orgaanisten lannoitevalmisteiden levitys	6
11 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen	7
12 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen	7
4. LUKU MELUNTORJUNTA	7
13 § Meluntorjuntamääräykset	7
14 § Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen	8
5. LUKU ILMANSUOJELU	9
15 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy	9
16 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta	9
6. LUKU JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI	10
17 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa	10
18 § Polttonesteiden ja muiden vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely	10
7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET	12
19 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	12
20 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	12
21 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	12
22 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	12

1. LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioiden ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja. Ympäristönsuojelumääräykset perustuvat ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännösten konkretisoimiseen paikallisella tasolla.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n 1 momentin mukaan toimivalta määräysten antamiseen on kunnalla.

2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä sekä ilmoitusmenettelyistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin.

2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa viranhaltijalle siten, kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 7 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa edelleen alaiselleen viranhaltijalle. Toimivaltaa ei kuitenkaan voi siirtää viranhaltijalle asiassa, joka sisältää hallinnollisen pakon käyttämistä.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea kuntaa tai sen osaa. Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kunnan aluetta. Perusmääräyksiä täydentäviä määräyksiä on annettu 4 §:ssä määritellyillä erityisalueilla.

3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:ssä säädetään siitä, mitä toimintoja ympäristönsuojelumääräykset voivat ja eivät voi koskea. Ympäristönsuojelumääräyksissä on vielä informatiivisesti todettu toiminnot, joita määräykset eivät ympäristönsuojelulain perusteella koske.

3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säännöstöjä ovat esimerkiksi jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten

säännösten kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee niissä annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöksessä.

- 3.4 Ympäristönsuojelumääräykset koskevat myös viranomaisia, joten lupasiasiaa tai muuta viranomaispäätöstä ratkaistaessa tulee ympäristönsuojelumääräykset ottaa huomioon.

4 § Paikalliset olosuhteet

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea koko kuntaa tai vain tiettyjä alueita kunnasta. Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti arvokkaat ja erityishuomiota vaativat alueet, joilla on perusteltua antaa tarkempia määräyksiä. Tällaisia alueita ovat:

- ranta-alueet, joilla tarkoitetaan rantavyöhykettä, joka ulottuu 200 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Ranta-alueilla on annettu erityismääräyksiä vesistöjen suojelemiseksi.
- pohjavesialueet, joilla tarkoitetaan sellaisia pohjavesialueita, jotka on luokiteltu 1-, 2- tai E-luokan pohjavesialueeksi. Erityismääräysten antaminen on perusteltua pohjavesien pilaantumisriskin ja ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaisen pohjaveden pilaamiskiellon perusteella.
- taajaan rakennetut alueet, joilla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita, YKR-taajamia ja muita erillisiä suunnittelutarvealueita. Näillä alueilla on tarpeen antaa erityismääräyksiä terveys- ja naapuruussuhdehaittojen ehkäisemiseksi. YKR-taajamalla tarkoitetaan vähintään 200 asukkaan taajaan rakennettua aluetta.

2. LUKU JÄTEVESIEN JOHTAMISTA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

5 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely

- 5.1 Ympäristönsuojelumääräyksiä on noudatettava talousjätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa. Lisäksi on noudatettava ympäristönsuojelulain 16 luvun, valtioneuvoston asetuksen 157/2017 (hajajätevesiasetus), kaupungin rakennusjärjestyksen ja kaavamääräysten määräyksiä. Määräykset on annettu viemäriverkoston ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesien johtamisen ja käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi sekä jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

6 § Jätevesien käsittely jätevesiviemäriverkoston liittymätömällä kiinteistöllä

- 6.1 Määräykseen on informatiivisena asiana kirjoitettu muiden kuin ranta- ja pohjavesialueiden puhdistusvaatimukset, jotka tulevat suoraan ympäristönsuojelulain 154 b §:stä. Jätevesien käsittelystä ranta- ja pohjavesialueilla on määrätty erikseen kohdissa 6.2-6.4.

Kohdassa on yksilöity jäteveden käsittelylaitteistojen vaatimuksia. Saostussäiliöt poistavat lähinnä kiintoainesta ja niitä on pidettävä välttämättömänä esikäsittelymenetelmänä ennen muita jätevesien puhdistusmenetelmiä. Osastojen lukumäärävaatimusta harkittaessa voi yhtenä lähtökohtana olla se, että käymäläjätevesiä sisältäville jätevesille saostussäiliön tulee olla kolmiosastoinen ja pelkkiä pesuvesiä sisältäville jätevesille riittää yleensä kaksiosastoinen saostussäiliö. Varsinaisten jätevesijärjestelmien osalta mainitaan käytössä olevia pääteknikoita, joilla päästään vaadittavaan puhdistustehoon. Ympäristönsuojelulain 156 §:n mukaan kiinteistön omistajan on huolehdittava siitä, että talousjätevesien käsittelyä varten kiinteistöllä on kohteeseen soveltuva jätevesien käsittelyjärjestelmä.

Vesikäymälän rakentaminen on kielletty sellaisille kiinteistöille, joihin ei ole riittävää kulkuyhteyttä jätevesien käsittelyjärjestelmien liettilöiden tyhjenyksessä käytettävälle kalustolle. Määräyksellä ehkäistään ennalta jätevesistä ympäristöön aiheutuvaa haittaa tilanteissa, joissa lietteitä ei päästäisi noutamaan puutteellisista tieyhteyksistä johtuen.

- 6.2 Ympäristönsuojelulain 155 §:n mukaan vähäiset määrät muita kuin vesikäymälän jätevesiä voidaan imeyttää suoraan maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Jätevesimäärä on yleensä vähäinen silloin, kun talousvesi kannetaan tai johdetaan tilapäisellä vesijohdolla tai kiinteistö on muutoin veden käytön kannalta varusteluiltaan vaatimaton. Jätevesien vähäisyyttä arvioidaan tapauskohtaisesti ottaen huomioon kiinteistön käyttö, varustelutaso ja vedenkulutus.

- 6.3 Ranta-alueella käymäläjätevedet on edellytetty johdettavan umpisäiliöön vesiensuojelullisista syistä. Umpisäiliöiden varustamisesta täyttymishälyttimellä on määrätty, jotta estetään säiliöiden ylivuotoja ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Muiden kuin käymäläjätevesien osalta kohdassa on yksilöity jäteveden käsittelylaitteistojen vaatimuksia. Saostussäiliöt poistavat lähinnä kiintoainesta ja niitä on pidettävä välttämättömänä esikäsittelymenetelmänä ennen muita jätevesien puhdistusmenetelmiä. Jätevesijärjestelmien osalta mainitaan käytössä olevia pääteknikoita, joilla päästään vaadittavaan peruspuhdistustehoon. Ympäristönsuojelulain 156 §:n mukaan kiinteistön omistajan on huolehdittava siitä, että talousjätevesien käsittelyä varten kiinteistöllä on kohteeseen soveltuva jätevesien käsittelyjärjestelmä.

- 6.4 Puhdistettukin jätevesi sisältää ravinteiden lisäksi esimerkiksi ulosteperäisiä mikrobeja, lääkeainejäämiä, raskasmetallijäämiä ja muita vastaavia aineita,

jotka voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen riskin sekä vaarantaa pohjaveden laadun. Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta. Siten jätevesien imeyttäminen maahan on kielletty pohjavesialueella.

Umpisäiliöiden varustamisesta täyttymishälyttimellä on määrätty, jotta estetään säiliöiden ylivuotoja ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Pohjavesialueen ulkopuolella ei ole perusteltua vaatia ankarampaa puhdistustasoa, joten alueen ulkopuolelle johdettavilta jätevesiltä vaaditaan ympäristönsuojelulain 154 b §:n mukaista perustason puhdistusvaatimusta.

Eriyistapauksissa pelkkien pesuvesien käsittely pohjavesialueella ja johtaminen maahan on mahdollista silloin, kun siitä ei aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, mikäli se on tontin olosuhteista johtuen perustellusti mahdollista.

- 6.5 Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistöissä tai siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Vesien-suojelullisista syistä on siten tarpeen kieltää mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön.
- 6.6 Eläinsuojien jätevedet voivat ympäristöön johdettuna aiheuttaa merkittävää pistemäistä kuormitusta ja ympäristön pilaantumisen vaaraa. Someron kaupungin alueella on sellaisia eläinsuojia, jotka eivät ole ympäristölupa- tai ilmoitusvelvollisia, joten eläinsuojien jätevesien käsittelystä ja johtamisesta annettava määräys on sen vuoksi tarpeellinen. Ympäristönsuojelulain 154 §:n mukaan talousjätevedellä tarkoitetaan myös ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa karjatilojen maitohuoneista peräisin olevaa jätevettä. Näin ollen maitohuoneiden jätevesiä koskevat samat puhdistusmääräykset kuin muutakin talousjätevettä. Käsittelyjärjestelmä tulee suunnitella tarkoitukseen soveltuvaksi (YSL 156 §). Maitohuoneen pesuvedet, eläinsuojien pesuvedet ja eläinsuojissa olevien sosiaalitulojen jätevedet, jotka eivät sisällä käymäläjätevesiä, voidaan kuitenkin myös johtaa liete- tai virtsasäiliöön, mikäli säiliön mitoitus on riittävä. Eläinsuojien ja maitohuoneiden pesuvedet ja eläinsuojan sosiaalituloista syntyvät harmaat jätevedet, jotka eivät sisällä käymäläjätevesiä, voidaan hyödyntää lannoitetarkoituksessa peltolevityksessä. Vesillä tulee olla lannoitusvaikutusta eivätkä ne saa sisältää ympäristölle haitallisia aineita.

7 § Vähimmäisetäisyysvaatimukset

- 7.1 Jätevesien käsittelylaitteistoille ja puhdistettujen jätevesien purkupaikoille asetetut etäisyysvaatimukset perustuvat Ympäristöministeriön "Haja-asu-

tuksen jätevedet: Lainsäädäntö ja käytännöt 2017” -oppaan ohjeellisiin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia ja terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

- 7.2 Laitteistojen sijoittamisessa tulee huomioida myös se, että tulvavedenkorkeudenkin aikana laitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse kosketuksiin jäteveden kanssa. Näin estetään jätevesien huuhtoutuminen vesistöön tulvan aikana.
- 7.3 Ulkokäymäläjätteen sisältämien ravinteiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua estää niiden pääsy vesistöihin. Etäisyysvaatimuksella kiinteistön rajaan estetään mahdollisia hajuhaittoja naapurikiinteistölle.

8 § Huolehtimisvelvollisuus

- 8.1 Ympäristönsuojelulain 156 §:n mukaan jätevesien käsittelyjärjestelmä on suunniteltava, rakennettava ja sitä on ylläpidettävä siten, että perustason puhdistusvaatimus täyttyy. Puhdistuslaitteiden toimivuus niille asetettujen vaatimusten mukaisesti edellyttää säännöllistä seuranta- ja huoltamista. Tarvittaessa puhdistusteho on pystyttävä varmistamaan näytteenotolla. Toisitteet laitteiden huolloista, säiliöiden tyhjennyksistä ja mahdollisista näytteenotoista tulee säilyttää, jotta valvontaviranomainen pystyy varmistamaan laitteiden asianmukaisen käytön ja toimivuuden.
- 8.2 Umpi- ja saostussäiliöiden tyhjentämisestä ja lietteen kuljetuksesta ja käsittelystä määrätään kunnan jätehuoltomääräyksissä, joten niistä ei ole tarpeen määrätä ympäristönsuojelumääräyksissä. Määräyksissä on kuitenkin haluttu tuoda ilmi se, mitä säädöksiä kyseisessä asiassa noudatetaan.
- 8.3 Huonosti hoidetusta kuivakäymälästä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista ja haju- tai viihtyvyyshaittoja. Maaperään sijoitettavan käymäläjätteen tulee olla haitattomaksi kompostoitua. Sijoittamisesta ei saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Mikäli käymäläjätettä ei voida kompostoida kiinteistöllä, on perusteltua vaatia sen toimittamista asianmukaisen luvan omaavalle vastaanottajalle. Kompostoinnista säädetään kunnallisissa jätehuoltomääräyksissä, joten siitä ei ole tarpeen määrätä ympäristönsuojelumääräyksissä.

3. LUKU VESIENSUOJELUA JA POHJAVESIEN SUOJELUA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

9.1 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden vastaavien laitteiden ammattimaisesta tai laajamittaisesta pesusta syntyy paljon jätevesiä, jotka voivat aiheuttaa ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä ympäristön pilaantumista. Pesutoimintaa ei katsota yleisille alueille soveltuvaksi toiminnaksi. Pesuvesien johtaminen suoraan vesistöön on kielletty vesiensuojelullisista syistä.

9.2 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesu tulee toteuttaa siten, että jätevesistä ei aiheudu ympäristön pilaantumista. Liuotinpohjaisia pesuaineita käytettäessä on pesuvedet johdettava esikäsittelyn jälkeen yleiseen viemäriin tai muuhun hyväksytyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Ammattimaisessa tai laajamittaisessa pesutoiminnassa syntyy yleensä huomattavia määriä pesuvesiä, jotka sisältävät pesuaineita sekä pesussa liuenneita muita haitallisia aineita, jotka aiheuttavat ympäristön pilaantumisen vaaraa. Sen vuoksi ammattimaiselta tai muutoin laajamittaiselta pesutoiminnalta edellytetään erityisesti sitä käyttöä varten tarkoitetun pesupaikan rakentamista ja pesuvesien johtamista esikäsittelyn kautta yleiseen viemäriin tai muuhun hyväksytyyn käsittelyjärjestelmään.

9.3 Pohjavesialueilla jätevedet aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, jos ne pääsevät imeytymään maahan. Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi pesuaineilla pesemisen kieltäminen pohjavesialueilla muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla ja viemäröidyillä paikoilla on perusteltua. Satunnaisesti tapahtuva pesu maatilojen, omakotitalojen tai niihin verrattavien asuinkiinteistöjen pihassa on kuitenkin sallittua, mikäli se voidaan toteuttaa haitattomasti eikä pesussa käytetä liuottavia pesuaineita.

10 § Lannan, virtsan, jätevesilietteen, säilörehun puristenesteen ja nestemäisten orgaanisten lannoitevalmisteiden levitys

10.1 Lietelannan, virtsan, jätevesilietteiden, säilörehun puristenesteen ja nestemäisten orgaanisten lannoitevalmisteiden levittäminen pohjavesialueella on kiellettyä pohjaveden pilaantumisvaaran vuoksi. Kuivalannan levittäminen on kiellettyä pohjaveden varsinaisella muodostumisalueella. Kuivalannan ominaisuuksista johtuen sen levittäminen on mahdollista pohjaveden varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolelle (reunavyöhykkeelle).

11 § Lumenkaatoalueen sijoittaminen

- 11.1 Kaduilta ja tiealueilta poistettu lumi saattaa sisältää esimerkiksi roskia ja haitallisia aineita, kuten öljyä. Pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua määrätä, ettei lumen vastaanottoa sijoiteta pohjavesialueelle, vesistöön tai ranta-alueelle 100 metriä lähemmäksi vesistöä siten, että sulamisvedet voivat joutua suoraan vesistöön.
- 11.2 Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

12 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen

- 12.1 Maalämpöjärjestelmät tarvitsevat aina rakennusvalvontaviranomaisen luvan. Pohjavesialueille sijoitettavat maalämpökaivot tarvitsevat rakennusvalvontaviranomaisen luvan lisäksi vesilain mukaisen luvan. Lisäksi vesilain mukaisen luvan tarve on selvitettävä myös muita maalämpöjärjestelmiä pohjavesialueelle sijoitettaessa. Vesilain mukaisen luvan myöntää aluehallintovirasto. Määräys on annettu pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Sijoitettaessa maalämpöjärjestelmien keruupiirejä vesistöön, tulee vesilain mukaisen luvan tarve selvittää ennen hankkeeseen ryhtymistä. Määräys on annettu vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi.

- 12.2 Maalämpölaitteissa käytettävät lämmönsiirtoaineet voivat olla ympäristölle vaarallisia. Ympäristön pilaantumisen estämiseksi tulee varmistua lämmönsiirtoaineen haitattomuudesta.

Maalämpöjärjestelmien poraamisen yhteydessä syntyvän kiviaineksen ja lietteen johtamisesta on tarpeen määrätä, jotta ehkäistään ympäristön ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa sekä haittoja viemäriverkostolle. Poraamisesta ja kiviaineksen säilyttämisestä aiheutuvan pölyämisen estämisestä on tarpeen määrätä, jotta ehkäistään ympäristöön aiheutuvia pölyhaittoja.

4. LUKU MELUNTORJUNTA

13 § Meluntorjuntamääräykset

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 2 kohdan mukaan voidaan antaa määräyksiä tilapäisen erityisen häiritsevän melun tai tärinän torjunnasta. Määräykset voivat koskea esimerkiksi taajaan asutulla alueella järjestettäviä konsertteja, katutöitä tai rakennusurakoita. Määräyksiä voidaan antaa esimerkiksi aikarajoitteista ja tiedottamisesta.

- 13.1 Mikäli yleisötilaisuudesta tai muusta tilapäisestä tapahtumasta ei näiden ympäristönsuojelumääräysten kohdan 14.1 perusteella tarvitse tehdä meluilmoitusta, tulee toiminnassa kuitenkin noudattaa annettuja määräyksiä riippumatta meluilmoituksen tekemisestä.

Äänentoistolaitteiden oikealla suuntaamisella ja äänenvahvistimien säädöillä voidaan olennaisesti vaikuttaa melun tasoon ja leviämiseen ja siten estää melusta aiheutuvia viihtyisyyshaittoja.

- 13.2 Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö sekä melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on viihtyisyys- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja riittävän häiriöttömän lepoajan varmistamiseksi kielletty yöaikana. Määräystä ei yleisen turvallisuuden säilyttämiseksi ja elinkeinon harjoittamisen vuoksi ole ulotettu koskemaan yhteiskunnan toiminnan taikka elinkeinon harjoittamisen kannalta välttämättömiä tilapäisiä tai kertaluonteisia toimintoja.

14 § Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen

- 14.1 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 202 §:n nojalla ja määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytykset eivät laissa ole tarkkarajaisesti määritellyjä. Määräyksillä ilmoitusmenettelyä pyritään karsimaan ja kohdistamaan se vain merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin.

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa. Ilmoitusta koskevassa päätöksessä voidaan antaa muutakin kuin melua ja tärinää koskevia määräyksiä. Ympäristönsuojelulain 122 §:n mukaan päätöksessä on annettava tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemiseksi ja toiminnan järjestämiseen liittyvien jätelain mukaisten velvollisuuksien täyttämiseksi. Päätöksessä voidaan lisäksi antaa määräyksiä toiminnan tarkkailusta ja tiedottamisesta asukkaille.

Ympäristönsuojelumääräysten tarkoituksena on määritellä yleisesti tilanteet, jolloin ilmoitusta tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta ei tarvitse tehdä. Sen vuoksi määräyksessä on lueteltu toiminnot, joista ei ole tarpeen tehdä ilmoitusta, sillä kyseisistä toiminnoista ei katsota aiheutuvan merkittävää meluhaittaa.

Työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöjen haltijoille tulee kuitenkin ilmoittaa melua ja tärinää aiheuttavasta työstä määräyksen mukaisesti. Määräyksessä veloitetaan tiedottamaan asiasta ennalta, jolloin haitankärsijät voivat varautua ennalta haittoja aiheutuviin toimintoihin.

- 14.2 Herkkien kohteiden läheisyydessä tapahtuvista toiminnoista on perusteltua määrätä tiedottamaan, jotta haitankärsijöillä on mahdollisuus varautua ennalta haittoja aiheuttaviin toimintoihin. Tiedottaminen on tarpeellista, kun poiketaan meluilmoitusmenettelystä.

5. LUKU ILMANSUOJELU

15 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

- 15.1 Savu tai muu ympäristölle tai terveydelle haitallinen aine tai yhdiste saattaa päästökohteen lähellä olevalla asuinalueilla tai muissa häiriintyvissä kohteissa aiheuttaa viihtyisyyden vähentymistä tai terveyshaittaa. Tämän vuoksi taajaan asutulla alueella on tarpeen määrätä savukaasupäästöjen ja muiden päästöjen päästökohteiden oikeaan sijoittamiseen. Sijoittamisessa tulee huomioida häiriintyvien kohteiden läheisyys, savun leviämistä estävät rakenteet, maaston ja kasviston ominaisuudet sekä päästölähteen korkeus.
- 15.2 Rakennusten polttamista ei käsitellä muussa kunnallisessa sääntelyssä eikä kokonaiset rakennukset jättesääntelyn mukaisesti ole jätettä, joten määräys on tarpeen, jotta voidaan ehkäistä rakennusten ja rakennelmien hävittäminen polttamalla. Polttamisessa vapautuu runsaasti savukaasuja sekä erilaisia myrkyllisiä yhdisteitä. Poikkeuksen myöntämisellä voidaan tarvittaessa mahdollistaa esimerkiksi pelastusviranomaisen tai vapaapalokunnan harjoitustoiminta. Asiasta tehtävässä päätöksessä voidaan antaa tarvittavia määräyksiä toiminnalle.

16 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta

- 16.1 Suoritettaessa hiekkapuhallus- tai maalaustöitä ja muita kunnostustöitä, voi ympäristöön päästä ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa aiheuttavia ja terveydelle haitallisia päästöjä. Tarvittavista suojaustoimenpiteistä on tarpeen määrätä ympäristöön aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi. Määräyksellä alueen siivoamisesta ja jätteiden toimittamisesta asianmukaiseen käsittelyyn ehkäistään jätteistä ympäristöön ja viihtyisyyteen aiheutuvia haittoja.
- 16.2 Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotöiden pölyntorjunnasta on tarpeen määrätä pölyn aiheuttamien ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi. Määräyksellä voidaan rajoittaa päästöjä ilmaan etenkin keväisin, jolloin ilmanlaatu on usein huono katualueiden voimakkaan pölyämisen vuoksi.

6. LUKU JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

17 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

17.1 Pienimuotoinen, muu kuin ammattimainen tai laitospäinen jätteen hyödyntäminen ei edellytä ympäristölupaa eikä kuulu myöskään valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa 843/2017 (myöhemmin MARA-asetus) mukaisen ilmoitusmenettelyn piiriin. Sillä voi kuitenkin olla vaikutuksia pohjaveteen, maaperään ja vesistöihin. Sen vuoksi pienimuotoisesta jätteen hyödyntämisestä maarakentamisessa on tarpeen määrätä, jotta ehkäistään ympäristön pilaantumista.

Pienimuotoisesta jätteen hyötykäytöstä maarakentamisessa edellytetään ilmoitusta kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoitusvelvollisuus on tarpeen toiminnan valvontaa varten.

Jätteen hyötykäytössä maarakentamisessa sovelletaan MARA-asetusta määräyksessä esitetyn mukaisesti. Määräyksellä ehkäistään ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lisäksi MARA-asetuksen soveltaminen yhtenäistää hyötykäytön vaatimuksia.

Jätteen ammattimainen tai laitospäinen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa tai MARA-asetuksen mukaista ilmoitusta Varsinais-Suomen ELY-keskukselle. Tällöin kunnan ympäristönsuojelumääräystä asiasta ei sovelleta.

18 § Polttonesteiden ja muiden vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely

18.1 Vaarallisten kemikaalien käsittelystä ja varastoinnista on tarpeen antaa määräys ympäristön pilaantumisen ja terveyshaitan ehkäisemiseksi.

18.2 Uusien maanalaisten kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueille on kielletty pohjaveden pilaantumisen riskin vuoksi. Maanalaisen säiliön vuodon sattuessa voivat kemikaalit imeytyä maaperään ja edelleen pohjaveteen. Lisäksi maanalaisen säiliön vuodot ovat vaikeammin havaittavissa ja torjuttavissa.

Maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua antaa määräyksiä siitä, millaisia kemikaalisäiliöitä pohjavesialueelle saa sijoittaa. Katoksellinen suoja-allas tai säiliön kaksoisvaipparakenteet vähentävät pohjavedelle aiheutuvaa pilaantumisen riskiä. Valuma-altaan tilavuusvaatimuksella sekä vaatimuksella säiliön laponestosta estetään kemikaalin pääsy ympäristöön onnettomuustilanteissa.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös 344/1983 öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia öljysäiliöitä. Koska huonokuntoiset öljy- ja kemikaalisäiliöt voivat rikkoutua aiheuttaen pohjaveden ja maaperän pilaantumista, on perusteltua edellyttää, että öljy- ja kemikaalisäiliöt tarkastutetaan tietyin määräajoin riippumatta säiliön sijainnista tai varastoitavasta vaarallisesta kemikaalista. Tarkastusten avulla ennaltaehkäistään vuotoja, jotka ovat seurausta säiliöiden huonosta kunnosta ja kulumisesta.

Pohjavesialueella sijaitsevan maanalaisen öljysäiliön määräaikaistarkastuksen suorittajalla tulee olla valtioneuvoston asetuksen maakaasu-, neste- ja öljylämmityslaitteistojen asennus- ja huoltotoimintaa sekä maanalaisten öljysäiliöiden tarkastusta harjoittavien hyväksymisestä (558/2012) mukainen pätevyys. Muilla alueilla sijaitsevien säiliöiden tarkastuksen suorittajalle ei ole lainsäädännössä asetettu tarkempia vaatimuksia mutta tarkastuksen laadun varmistamiseksi määräaikaistarkastuksen suorittajalla tulee olla asetuksen mukainen pätevyys.

Valvontaa varten ympäristönsuojeluviranomaisen tulee tarvittaessa saada säiliön tarkastusta koskevat tiedot.

18.3

Maanalaiset, käytöstä poistetut säiliöt on perusteltua poistaa maaperästä, koska ne voivat aiheuttaa maaperän tai pohjaveden pilaantumista. Ennen poistamista säiliö on tyhjennettävä ja tarkastutettava, jotta ehkäistään mahdollisesti huonokuntoisesta säiliöstä tai putkistoista aiheutuvia kemikaalivuotoja maaperään. Mikäli säiliön poistamisen yhteydessä havaitaan säiliön vuotaneen maaperään, tulee maaperän pilaantumisesta ilmoittaa pelastusviranomaiselle ja ympäristönsuojeluviranomaiselle pilaantuneen alueen laajuuden ja maaperän puhdistamistarpeen selvittämiseksi.

Maanalaiset säiliöt voivat sijaita siten, että niitä on teknisesti vaikea tai mahdotonta poistaa. Tällöin ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeamisen poistamisvelvollisuudesta. Poikkeuksen myöntämistä harkitaan tapauskohtaisesti. Maahan jätettävä säiliö on tyhjennettävä, puhdistettava ja tarkastutettava, jotta ehkäistään kemikaalivuotoja maaperään tai pohjaveeseen ja varmistetaan, että säiliöstä ei ole aiemmin aiheutunut vuotoja. Säiliön täyttö- ja ilmaputki tulee katkaista tai tulpata tai niiden käyttö on estettävä muulla luotettavalla tavalla, jotta estetään säiliön täyttö vahingossa. Säiliö tulee täyttää hiekalla tai muulla vastaavalla materiaalilla, joka estää säiliön painumisen.

7. LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

19 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ympäristönsuojelulain 172 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus saada tarpeellisia tietoja toiminnanharjoittajilta ja viranomaisilta.

20 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Ympäristönsuojelumääräyksistä on mahdollista poiketa, kun poikkeamisesta ei aiheudu määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Poikkeaminen käsitellään noudattaen hallintolain (434/2003) säännöksiä. Poikkeamisesta annettavaan päätökseen saa hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta. Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

21 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintoparkosta. Ympäristönsuojelulain 225 §:ssä on säännökset ympäristönsuojelulain rikkomisesta ja laiminlyönnistä.

22 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunta päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 202 ja 203 §:ssä on säädetty.